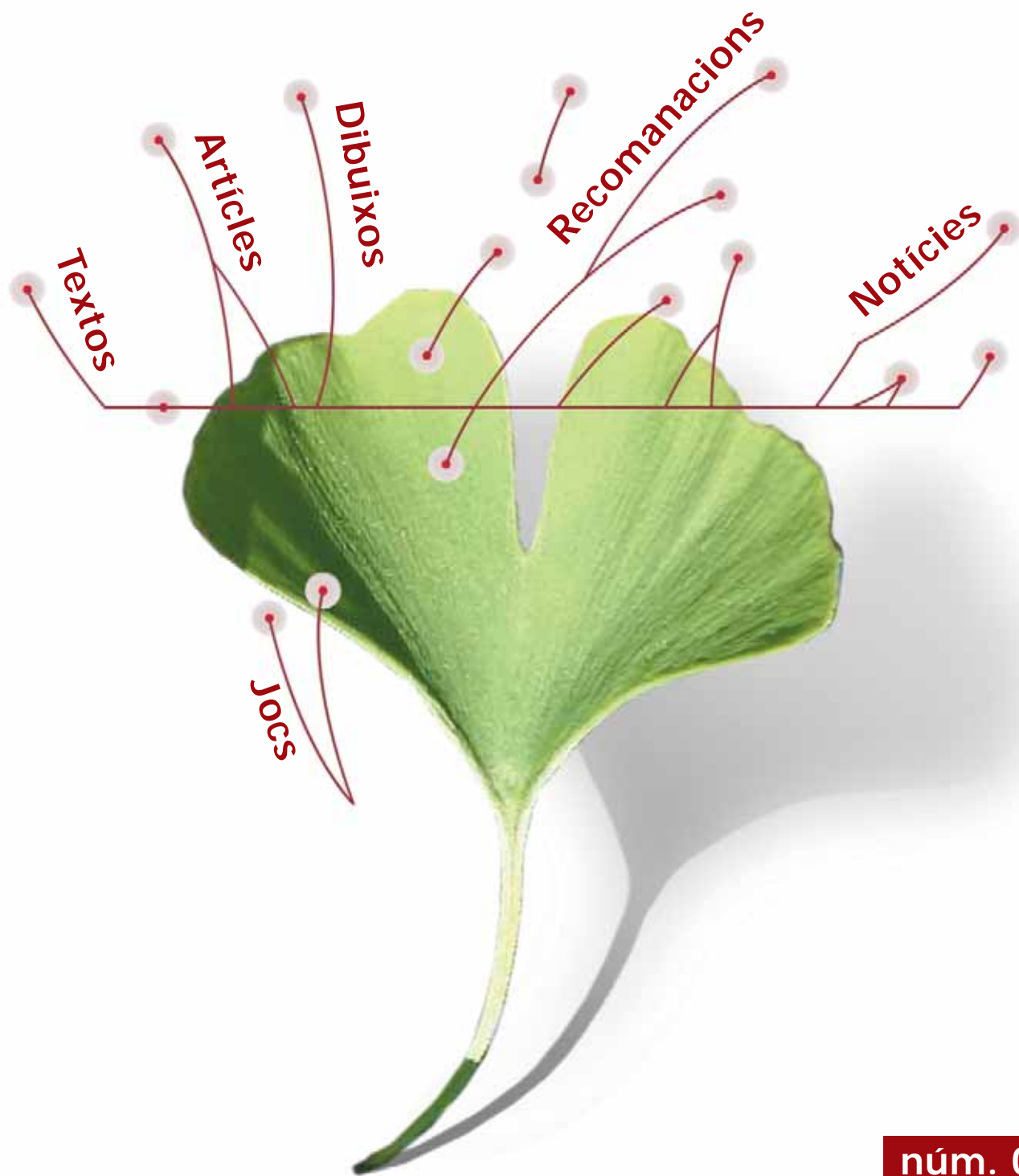

Sota el cel del Puig

Revista de l'IES Puig Castellar

núm. 0

Curs 2005-2006

PRESENTACIÓ

Enguany s'han destinat unes hores especialment a fer la revista de l'Institut que com sabeu porta el títol de Sota el cel del Puig. Aquest número que ara teniu a les mans és el número zero, i com es pot veure no hi ha participació de l'alumnat que serà la principal aportació en els propers números (un per trimestre) i un número especial dedicat a la celebració de Sant Jordi.

Aquest número inicial o zero, de fet és una mena de mostrari per a què us feu una idea de com podran ser els propers, però amb la part més important que aquí hi manca, que són els treballs, textos, opinions, dibuixos... tot el que vosaltres, els alumnes, vulgueu que hi aparegui.

És important que els alumnes tinguin un mitjà d'expressió al seu abast, i quin millor mitjà que una revista?

Revista que us heu de fer vostra.

Jo, per la part que em toca, intentaré coordinar els vostres treballs i donar-los una cara més o menys agradable. Estic completament oberta a les vostres suggerències, consideracions, idees, crítiques, opinions... sempre amb l'afany de millorar i de divertir al mateix temps d'informar i de formar.

És per això que, d'antuvi, us agraeixo les vostres futures col·laboracions.

Tot allò que vulgueu veure imprès en la nostra revista ho heu de fer arribar a:

Rosa Fernàndez

Coordinadora de **Sota el cel del Puig**, seminari de Català.

Els treballs els hauríeu de presentar en disquet CD.

o bé remetre'ls a l'adreça de correu electrònic: rferna29@xtec.net

La lletra ha de ser Times New Roman, cos 12; interlineat de 1,5

La portada de **Sota el cel del Puig** anirà variant al llarg dels diferents números de la revista que vagin apareixent durant el curs.

Sempre seran motius, objectes, elements... que tinguin a veure amb el nostre Centre perquè així el puguem conèixer millor i en definitiva, si el coneixem millor també ens l'estimarem més.

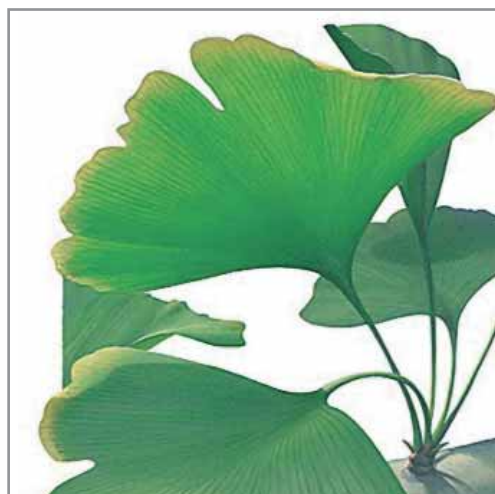
La imatge de la portada del número zero de la revista **Sota el cel del Puig** és una fulla d'un arbre que els alumnes de fa tres o quatre anys van plantar al pati del centre, just entrant a mà dreta des de la reixa d'accés.

És un arbre menut, amb fulles verdíssimes que perd durant la temporada freda de tardor i hivern i que les torna a recuperar a la primavera i estiu. Ara, encara en té, perquè no ha arribat el fred.

És fàcil que el pugueu localitzar i contemplar-lo amb una mica d'atenció, ja que estareu observant un fòssil vivent.

Curiositats: El ginkgo, Un fòssil vivent:

El ginkgo és l'arbre més vell de tots els que existeixen en el món. És l'únic representant viu d'una família que va existir fa més de 200 milions d'anys. Tenim referències escrites de la seva existència en el segle XI, però en l'actualitat hi ha exemplars amb més de 1000 anys d'antiguitat. Les restes fòssils trobades demostren que va conviure amb els dinosaures. El primer exemplar es va descobrir en el 1916. Va ser F. Meyer, un explorador americà, qui el va trobar en una amagada vall xinesa. La raó de la seva supervivència, a banda d'una resistència natural als paràsits i la pestilència dels seus " fruits " que va fer que no fossin menjats per cap animal, es troba en el fet que a orient ha estat considerat com una planta sagrada, motiu pel qual es plantava al voltant dels temples i se li rendia una gran veneració.

MENÚ DEL DIA

ENTRANTS:

Amanida Verda, i Gaspacho
Sucs de Tomàquet, pinya, préssec, Taronja

1er PLAT

Malo amb parnil
Espagetis
Sopa torrada amb peix

2ºn PLAT

Carn de xai a la brasa
Picantons a la brasa
Botifarra blanca y negra
Llom a la brasa

Vadella estufada amb bolets

POSTRES

Pastisde llimona
mel y mató , iogurt,
postres de músic, taronja , poma
Meló , crama catalana i flam
Gelats de : tall de nata i maduixa
de tres gustos i tarrines de vainilla

Extra flam amb nata soplement 2 Euros
Gelats cornetes ,crocanti , i diversos no inclosos en el menú.

VI DE LA CASA, GASOSA, AIGUA
PREU : 7 Euros

**Carta del menú del restaurant l'Ateneu de Berga
Busqueu al menys cinc faltes d'ortografia**

EL CEL DEL PUIG et recomana

UNA PEL·LÍCULA...

Charlie i la Fàbrica de Xocolata

Pel·lícula dirigida per Tim Burton i interpretada per Johnny Deep, Freddie Highmore, Helena Bonham Carter, etc.

És una pel·lícula basada en uns fets i uns personatges creats per un novel·lista que ja és un vell conegut per alguns de vosaltres: Roald Dahl, autor de Les Bruixes o Volando solo.

El relat original es titula " Relats de l'Inesperat" que a la pel·lícula pren el nom de Charlie i la Fàbrica de Xocolata.

Roald Dahl és un escriptor que té un estil inconfusible, ple d'ironia i d'humor negre, apte per a nens, joves i adults. Aquesta història és una gran metàfora on apareixen personificats uns quants dels defectes humans més corrents com són: l'avarícia, l'egoisme. la desobediència o la gula.

Sinopsi

Charlie Bucket és un nen de bon cor i família pobríssima que aconsegueix veure fet realitat el seu gran somni: visitar la fàbrica de Xocolata que hi ha prop de casa seva propietat d'un excèntric personatge anomenat Willy Wonka. Per poder aconseguir entrar en aquesta meravellosa fàbrica dels seus somnis primer haurà d'aconseguir trobar un bitllet daurat que s'amaga dins de les mils i mils xocolatines que es venen per tot el món. Aquesta fita quasi impossible, es farà realitat i a partir d'aquí començarà la gran aventura.

UN DISC...

Un CD, que us pot agradar, malgrat s'aparti una mica de la música discotequera per ballar, és la de la banda original d'una pel·lícula, que segurament també us agradaria si la poguessiu veure. Es titula **Los Chicos del Coro**. La música ha estat escrita i dirigida pel compositor Bruno Coulais.

UN LLIBRE...

Si us agrada el gènere imaginatiu o de ciència ficció **La Pell Freda** possiblement us agradarà, malgrat no sigui una obra mestra, però això sí, és un dels llibres més venuts aquest estiu i s'ha publicat en molt poc temps a més de vint-i-cinc llengües. El seu autor es diu Albert Sánchez Piñol. Ah! el podeu triar en català, castellà, anglès. etc.

UNA PASTISSERIA...

Si us agraden els pastissos de tota mena: xocolata, crema, nata...

Han obert una petita botiga que es fan uns pastissos tant dolços com salats que són una veritable meravella. La botigueta es diu **180 grams** i està al carrer d'Anselm Clavé, al costat de l'Ajuntament, que com que és un carrer tan curt la trobareu de seguida.

UN LLOC PER PASSEJAR PER SANTA COLOMA

LA FONT DE L'ALZINA

Santa Coloma, la vostra població, és per a molts de vosaltres un lloc on aneu a estudi, on us trobeu, mengeu i dormiu.

Però a Santa Coloma també hi ha indrets molt bonics que són desconeguts per la majoria dels seus habitants i que podeu gaudir d'allò que us ofereixen.

Començarem per una passejada per la Serra de Marina que podeu fer un diumenge o un dissabte al matí fins a trobar la Font de l'Alzina.

Aspecte actual de la popular font

La meitat de les fonts o deus que hi ha a la serra de Marina són potables, i la majoria pertanyen al terme municipal de Santa Coloma, les altres pertanyen o bé a Badalona o a Montcada i Reixac.

Potser de totes les deus, la més visitada és la Font de l'Alzina, sobretot perquè és molt fàcil arribar-hi, perquè té una abundosa vegetació, i també té unes instal·lacions on hi podeu fer berenars i festes a l'aire lliure, picnics, costellades...

La vegetació és molt abundosa i això provoca una sensació de salubritat i frescor que sobretot a l'estiu són molt d'agrair. L'abundor de les aigües tant externes com subterrànies ha afavorit que estigui envoltada d'un bosc ple d'alzines (que d'aquí li ve el nom), pinedes, roures i altres espècies típiques d'aquestes zones mediterrànies.

Una passejada fins a la Font de l'Alzina és també una bona manera de fer exercici i d'entrar en contacte amb la naturalesa. Per arribar-hi, s'ha de pujar per l'avinguda d'Anselm de Riu, precisament el carrer on es troba el nostre Institut, i girar a l'esquerra precisament pujant pel carrer que porta el nom de carrer de la Font de l'Alzina i endavant, sempre endavant fins arribar-hi. Com podeu veure no té pèrdua.

NO ES LO MISMO

*Yo te prometo si me escuchas, niña
darte arte...*

* * *

*No es lo mismo ser que estar
no es lo mismo estar que quedarse, que va
Tampoco quedarse es igual que parar
no es lo mismo...*

* * *

No es lo mismo arte que hartar...

* * *

*Que sepas que hay gente que trata de
confundirnos
pero tenemos corazón que no es igual, lo
sentimos, es distinto*

Alejandro Sanz sep. 2003
WEA Latina

Amb aquesta cançó d'Alejandro Sanz inaugurarem una secció de la revista que vol intentar fer-nos reflexionar sobre el significat de les paraules, els seus usos i també els seus mals usos, tant en castellà com en català. De vegades les paraules ens juguen males passades, de forma inconscient, és clar, però intentarem treure'ls-hi tot el suc possible als seus intents d'enganyar-nos.

ELS RECURSOS LITERARIS

Els recursos literaris, les figures literàries de dicció, de pensament, etc, serveixen per donar harmonia i bellesa als textos escrits, embolcallant-los de poesia, de màgia, en definitiva d'art.

S'utilitzen en els textos poètics, però també en la prosa.

No són tan estranys de trobar, per exemple les cançons que tots canteu, sabeu o escolteu n'estan plenes.

En el text de la cançó de l'Alejandro Sanz en teniu una mostra prou representativa.

Busqueu-hi:

- una anàfora
- una paronomàsia
- un contrast

Adolescencia, divino tesoro

Andreu Buena fuente

Los chicos se compran los pantalones 14 tallas más grandes. ¿Quién es su padre? ¿Obélix?

La noticia: “Según un estudio, en la actualidad, la adolescencia se puede alargar hasta los 25 años”.

La fecha: martes, 15 de marzo de 2005.

Hoy se ha publicado un estudio donde se afirma que, en la actualidad, la adolescencia se puede alargar hasta los 25 años. Qué listos, los científicos... Hasta ahora, sólo se habían detectado dos casos de adolescencia perpetua: Heidi y Leticia Sabater. Como se alargue mucho más la adolescencia, en vez de *Al salir de clase* tendrán que grabar *Al salir del bingo*: “Jo, tía, cómo te pasas, devuélveme la Tena Lady, ¿no?”.

Según los sociólogos (que es una profesión), lo que provoca que la adolescencia se alargue es que los jóvenes ahora tienen una falta total de normas y valores. Vaya, como *Aventura en África*, que hoy se ha terminado y aún no sé que normas tenía.

Yo, de la adolescencia, tengo un recuerdo, ni feliz, ni no feliz... Un poco neutro. Sobre todo por culpa de los cambios físicos. Cuando sale la pelusilla del bigote. Y a los chicos también.

Los hombres siempre mentimos. Cuando nuestra chica nos dice “¿Se me ve el bigote?”, siempre decimos, “no, no”. Porque si le dices a una tía que se le ve el bigote... se te cae el tuyo. Además, ahora hay unas técnicas muy buenas de decoloración. Pareces el cantante de Abba, pero con pelo blanco.

A mí el pelo me salía tonto, igual que hay tíos que a mi edad ya eran tiaracos. A mí me salía barba de Geyperman, un pelo lánguido, tontorrón... Todo el día me decían: “Niño, límpiate que tienes *cola-ca* en los labios”. Le llamábamos “frenazo de bicicleta”. Ahora es distinto, en vez de *cola-ca*, lo que van es *colocaos*. Pero ése es otro tema.

Es una edad en la que haces cosas raras. Incoherentes. Las chicas, por ejemplo, ¿por qué se ponen las carpetas contra el pecho? ¿Para taparse? Pero si lo que tapan por un lado, lo enseñan por otro. Que si el ombligo, que si el *tattoo* encima del culo... Eso es una religión; no hay niña que no lleve un *tattoo* encima del culo. Le dices:

“¿Qué significa?”. Y ella: “No, si no me lo veo”. ¿Pues *pa* qué lo llevas?

Y el tanga... Te dicen: “Es que hay que normalizarlo”. Y un huevo, no se puede normalizar, imposible. Te dicen: “Es que eres antiguo”. Pues soy antiguo. El otro día vi a una chica con el tanga tan arriba que la misma goma del tanga la usaba de goma para el pelo.

Y los chicos igual. Los chicos se compran los pantalones 14 tallas más grandes. Parece que vayan haciendo carreras de sacos por la calle. ¿Quién es su padre? ¿Obélix?

Los pantalones les arrastran tanto que les pides fuego y, para meterse la mano en el bolsillo, se tienen que ir dos calles más abajo.

Hay que ver cómo cambia esto de la moda... Hace años te ponías el chándal para ir el domingo al Pryca a lavar el coche. Era una prenda *demodé*, no correcta. Ahora se ponen la chaquetita del chándal para ir a todas partes. Múnich 84. ¿Para qué? ¿Acaso estuviste en Múnich, tío? Rollo las que lleva Santi Millán, que parece que acabe de atracar un Zara.

Los profesores tienen mucho mérito por aguantar a los adolescentes. Más que alumnos son hormonas con patas. Sobre todo cuando se acerca la primavera. Las clases son un despiporre. En mi clase, éramos 40 alumnos, todo tíos. Y cuando volvíamos del patio, tíos sudaos. El ambiente estaba tan cargado, que el profesor flotaba en el aire. La fuerza de la gravedad es directamente proporcional al desodorante partido por el sobaco.

La verdad es que los adolescentes actuales no son tan diferentes de los de antes: crecen, se van de casa, se casan y tienen hijos. La única diferencia es que hoy no siempre siguen ese mismo orden.

OPINIÓ

“Els joves d’avui són uns tirans. Contradiuen llurs pares, devoren el menjar, i falten al respecte els seus mestres.” -Sòcrates-

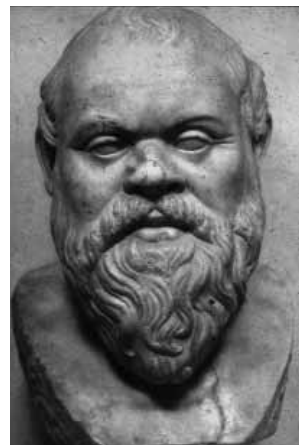
Fa molts anys, un dels més grans filòsofs de la història va emetre aquest pensament sobre la joventut que ell intentava de totes totes, ensenyar a què pensessin i fossin més lliures.

Què opines tu d’aquest pensament?

Hi estàs d’acord? Sí?. No?

Sigues socràtic i intenta pensar i raonar i envia el teu escrit al correu: WWW.rferna29@xtec.net

o bé dóna-li a mà a la professora Rosa Fernández. Les teves opinions són molt valuoses i apareixeran en el proper número de la revista.

Sòcrates (Atenes, 470 aC - 399 aC) fou un filòsof grec, fill d’un escultor i d’una llevadora.

Des de molt jove va cridar l’atenció dels que l’envoltaven per l’agudesesa dels seus raonaments i la facilitat de paraula que ostentava, a més de la fina ironia amb què esquitxava els seus discursos, amb els ciutadans joves aristocràtics d’Atenes, als quals els preguntava sobre la seva confiança en opinions populars, encara que molt sovint ell no els ofería cap ensenyament. El seu inconformisme el va impulsar a oposar-se a la ignorància popular i al coneixement dels que es deien savis. Ell no es considerava a si mateix savi, ni tan sols quan en consultar a l’oracle de Delfos aquest li va respondre “Sòcrates és el més savi dels mortals”. El seu mèrit més gran va ser crear la maièutica,* mètode inductiu que li permetia portar els seus alumnes a la resolució dels problemes que es plantejaven per mitjà d’hàbils preguntes la lògica de les quals il·luminava l’enteniment. Pensava que el coneixement i l’autodomini haurien de permetre restaurar la relació entre l’ésser humà i la naturalesa.

Va morir als 70 anys d’edat, l’any 399 aC acceptant serenament suïcidar-se, en ingerir la cicuta, metzina que li va prescriure el tribunal que el va jutjar per no reconèixer els déus atenencs i per, segons ells, corrompre la joventut. Plató descriu els darrers moments de Sòcrates en tres dels seus diàlegs (Apologia de Sòcrates, Crito i Fedó). A la seva mort sorgeixen les escoles socràtiques, l’Acadèmia Platònica, les dues menors de moral i dues de dialèctica, que van tenir en comú la recerca de la virtut a través del coneixement i del que és bo.

*La **maièutica** (del grec *maieutikos*, “llevadora”), és el mètode socràtic de caràcter inductiu, basat en la dialèctica. La maièutica es basa en la idea de què la veritat està latent en la ment humana, i que només cal aconseguir fer-la aflorar, de manera semblant a un naixement (d’aquí el nom). La manera d’aconseguir això, és preguntant a l’interlocutor sobre alguna cosa, i després rebatent aquesta resposta per mitjà de l’establiment de conceptes generals, demostrant-li l’error que hi havia, i arribant d’aquesta manera a un concepte nou, diferent de l’anterior, el qual era erroni.

Sota el cel del Puig

Revista de l'IES Puig Castellar